

Revelație Divină -

Față în Față cu Isus Hristos

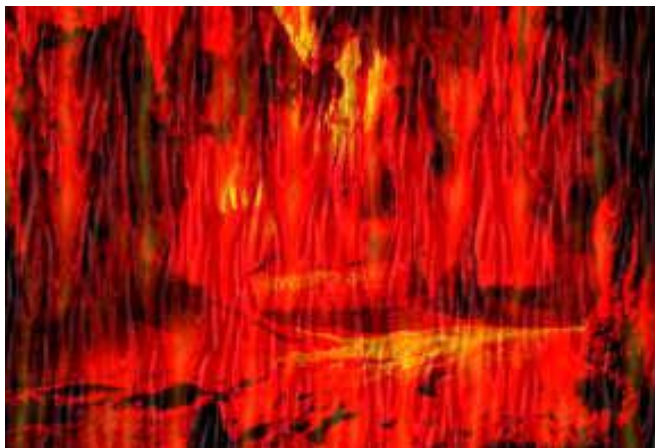
Revelația Raiului și a Iadului oferită la Șapte Tineri Columbieni

www.DivineRevelations.info/ROMANIAN

Vezi și: <http://www.resursecrestine.ro>

Pe când o grupă de 7 columbieni tineri se afla laolaltă, a venit Isus Hristos și I-a luat cu El, ca să le arate Raiul și iadul. Citește măturile lor despre slava cerului și tortura iadului.

REVELAȚIA IADULUI

Prima mărturisire

(Luca 16:19-31)

„Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în subțire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire.

La ușa lui zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube. Și dorea mult să se sature cu firimiturile, care cădeau de la masa bogatului; până și câinii veneau și-i lingeau bubele.

Cu vremea săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam.

A murit și bogatul, și l-au îngropat. Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, și pe Lazăr în sânul lui, și a strigat:

„Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, și trimite pe Lazăr să-și moaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.”

„Fiule”, i-a răspuns Avraam, „adu-ți aminte, că în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângâiat, iar tu ești chinuit.

Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată.”

Bogatul a zis: „Rogu-te dar, părinte Avraame, să timiți pe Lazăr în casa tatălui meu; căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.”

Avraam a răspuns: „Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.”

„Nu, părinte Avraame”, a zis el; „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.”

Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva din morți.”

Biblia, care este Cuvântul lui Dumnezeu, este foarte clară când ne vorbește despre subiectul Raiului și al iadului. În acest pasaj am citit că Domnul ne vorbește despre două locuri total diferite. Raiul și iadul, cei salvați și cei condamnați. Acolo nu este un loc intermediar, de mijloc. Purgatoriul sau pragul iadului, despre care uni zic (în mod eronat) că omul ar sta acolo pentru un timp după ce a fost luat de pe pământ, ca apoi să meargă de acolo în Rai, nu există. Biblia este foarte lămuritoare în această privință.
(11 aprilie 1995)

Dumnezeu ne-a arătat o viziune care ne-a schimbat complet traiectoria vieții noastre. Eram la începutul vieții noastre creștine și vroiam să-L cunoaștem mai mult pe Dumnezeu și Cuvântul Lui. Suntem șapte tineri cărora Dumnezeu le-a dăruit marea cinste și responsabilitatea de a împărții această revelație cu lumea.

Totul a început în jurul orei 10. Noi tocmai ne rugasem și ne pregăteam să mergem afară la un picnic mai târziu în ziua respectivă. Deodată în jurul orei 10, o lumină albă și foarte

puternică a strălucit prin fereastra camerei în care ne aflam. Când această lumină a apărut, toți am început să vorbim în alte limbi și am fost botezați cu Duhul Sfânt. În momentul acela eram foarte uimiți și fascinați de lucrurile pe care le vedeam. Întreaga cameră s-a umplut de o lumină glorioasă. Lumina era mult mai puternică decât lumina soarelui. În mijlocul luminii erau o mulțime de îngeri îmbrăcați în alb. Acești îngeri arătau foarte bine, erau frumoși și înalți. Dar în mijlocul îngerilor am văzut ceva uimitor, în mijlocul lor era silueta unui om. Aceasta era deosebită, era o ființă specială, era un bărbat îmbrăcat în mantie albă și robă. Părul lui era ca firele de aur. Din cauza strălucirii nu l-am putut vedea fața. Dar am putut vedea că în jurul pieptului era încins cu o curea de aur pe care scria: **„REGELE REGILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR”**. În picioare avea sandale de aur curat și frumusețea lui era fără egal. Fiind prezenți în fața bărbatului, imediat toți am căzut în genunchi și l-am auzit vorbind. Era ceva special și minunat. Fiecare cuvânt ne-a pătruns inimile ca o sabie cu două tăișuri. Cuvântul lui Dumnezeu în Evrei ne spune:

(Evrei 4:12) **„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii.”**

El ne-a vorbit simplu, dar cu cuvinte foarte puternice. Ne-a zis umrătoarele cuvinte: **„Copiii Mei, nu vă speriați, Eu sunt Isus din Nazaret; am venit la voi ca să vă descopăr mistere, pe care voi va trebui apoi să le spuneți națiunilor, orașelor, bisericilor și oamenilor de pretutindeni. Unde vă voi spune Eu să vă duceți, acolo vă veți duce – și unde vă voi spune Eu să nu mergeți, acolo nu veți merge.”**

Sfânta Biblie ne spune în Vechiul Testament: „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.” (Ioel 2:28) Acestea sunt semnele vremurilor de sfârșit, pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru întreaga lume.

Apoi s-a întâmplat ceva ciudat. O rocă a apărut în mijlocul camerei, și Domnul, care era printre noi, ne-a zis să ne urcăm pe rocă. Roca se afla la aproximativ 20 de centimetri deasupra podelei; și deodată o gaură mare s-a deschis în rocă. Aceasta arăta ca o peșteră mare, groaznică și întunecată. Imediat am fost în gaura acestei roci și am început să ne cufundăm din ce în ce mai adânc. În timp ce eram transportați în interiorul pământului, puteam observa în jurul nostru doar beznă totală.

În întinericul acela ne era foarte frică și am zis Domnului: „Doamne, noi nu vrem să mergem acolo! Te rugăm, nu ne duce acolo, Doamne! Te rugăm, scoate-ne iar afară de aici!” Iar Domnul cu o voce liniștitoare și plină de compasiune a spus: „Această experiență este necesară, pentru ca voi să vedeți și să puteți să spuneți și altora ce ați văzut.”

În curând ne-am aflat într-un tunel care avea o formă ca un corn și am început să vedem umbre, demoni și figuri care se mișcau dintr-un loc într-altul. Continuam să ne cufundăm și mai adânc. După câteva secunde am simțit o goliciune și o teamă și mai mare.

Imediat am ajuns în fața unor porți care duceau spre niște peșteri în formă de labirint. Noi nu am vrut să intrăm înăuntru pentru că am simțit un miros teribil și o căldură sufocantă. Totuși am avansat și am văzut lucruri înspăimântătoare și imagini îngrozitoare. Tot ce am văzut acolo era cuprins de flăcări, iar în mijlocul flăcărilor erau corpurile a mii și mii de oameni. Ei

sufereau chinuri teribile în ele. Priveliștea era atât de înspăimântătoare și groaznică, încât nici nu vroiam să ne uităm la ceea ce vedeam.

Iadul era împărțit în diferite secțiuni de tortură și chinuri. Una dintre primele secțiuni pe care Domnul ne-a permis să o vedem, a fost (ceea ce am numit noi) „Valea Cazanelor”. Acolo erau milioane de cazane. Aceste cazane erau îngropate până la margini în pământ și fiecare era plin cu lavă fierbinte. În interiorul fiecărui cazan era un suflet, adică sufletul unui om care odată cu moartea sa pe pământ a fost condamnat la iad.

De îndată ce sufletele acestea L-au văzut pe Domnul au început să strige și să țipe: „Doamne, ai milă de noi!”, „Doamne, dă-mi o șansă să ies afară de aici!”, „Doamne, scoate-mă afară și o să spun întregii lumi că acest loc este absolut real!” Dar Domnul nici nu s-a uitat la ei. Acolo erau milioane de oameni tineri, bărbați și femei. Am mai văzut acolo și homosexuali și bețivi în chinuri. Toți acești oameni urlau de chinuri.

Eram șocați să privim cât de distruse erau corpurile lor. Viermii intrau și ieșeau prin orbitele goale ale ochilor, urechilor și gurii, și le perforau corpul dintr-o parte într-alta. Astfel am văzut Cuvântul lui Dumnezeu din Vechiul Testament, cartea Isaia, împlinit:

(Isaia 66:24) „Și când vor ieși, vor vedea trupurile moarte ale oamenilor care s-au răzvrătit împotriva Mea; căci viermele lor nu va muri și focul lor nu se va stinge; și vor fi o pricină de groază pentru orice făptură.”

Aceeași realitate este descrisă de Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, și în Noul Testament, astfel: “Dacă mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în

viață, decât să ai două mâini, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge, unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.” (Marcu 9:43-44)

Eram toți îngroziți de lucrurile pe care le priveam. Am observat flăcări care erau înalte de 2-3 metri. În interiorul fiecărei astfel de flăcări se afla sufletul unei persoane care murise și fusese condamnată la iad.

Domnul ne-a permis să privim mai de aproape pe un om care era în interiorul unui astfel de cazan. El tocmai se întorcea, iar bucățile de piele și de carne de pe față îi cădeau jos. Acesta L-a privit pe Domnul atent, apoi a început să-L strige pe Isus. El a zis: “Doamne, ai milă! Doamne, mai dă-mi o șansă! Doamne, scoate-mă afară din locul ăsta!” Dar Domnul Isus nici măcar nu a vrut să-l privească, ba mai mult, chiar i-a întors spatele. Când Isus a făcut aceasta, omul a

început să înjure și să-L blesteme pe Domnul. Acesta era John Lennon, unul din membrii grupului de muzică satanică Beatles. John Lennon a fost un om care și-a bătut joc de Domnul și râdea de El când trăia. El zicea că creștinismul o să dispară și Isus Hristos o să fie uitat de toți oamenii. În ciuda afirmațiilor sale de pe atunci, acest bărbat este astăzi în iad și Isus Hristos este viu!!! Iar creștinismul încă nu a dispărut. Slăvit să fie Domnul!

Mergând mai departe pe marginea aceluși loc, ne uitam cum sufletele întindeau mâinile în sus către noi și se rugau de Isus să se îndure de ei. ÎL rugau să-i scoată afară de acolo. Dar Domnul nici nu a avut tendința să se uita la ei.

În continuare Domnul ne-a arătat alte secțiuni ale iadului. Am ajuns în partea cea mai cumplită și înfricoșătoare a iadului, unde aveau loc cele mai cumplite torturi – aici era centrul iadului. Torturile erau așa de mari, încât nu se pot spune sau exprima în cuvinte. Toți oamenii care erau aici, L-au cunoscut pe Isus și au știut Cuvântul lui Dumnezeu. Aici erau pastori, preoți, evanghe-liști, misionari și toți cei care odată L-au acceptat pe Isus și au știut adevărul, dar care au trăit o viață dublă.

Acolo mai erau de asemenea și cei care nu L-au mai urmat pe Isus. Sufletele lor erau de o mie de ori mai chinuite decât ale celorlaltora. Ei strigau și-L rugau pe Domnul să fie îndurător.

Dar Cuvântul Domnului ne spune în Noul Testament: „Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.” (Evrei 10:26-27)

Am văzut acolo și suflete care ținuseră post, cântaseră în biserică și își ridicaseră mâinile către Domnul, dar acasă trăiseră în păcat, curvie, adulter, minciună și hoție. Noi nu putem să-L mințim pe Dumnezeu.

Biblia ne spune în Noul Testament: “Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.” (Luca 12:48)

Pe urmă Dumnezeu ne-a dat voie să vedem două femei care au fost creștine când trăiau pe pământ, dar care totuși nu au trăit o viață dreaptă în fața Domnului. Una zicea către cealaltă: “Tu, ființă blestemată și rea! Este numai vina ta că sunt acum în locul

ăsta! Tu nu m-ai învățat o evanghelie a SFINȚENIEI (Biblia)! Și pentru că nu mi-ai spus adevărul sunt eu acum în iad!” Ele își spuneau astfel de cuvinte în mijlocul focului, și se dușmăneau – pentru că în iad nu este dragoste, milă și iertare.

În locul acela erau mii de suflete care au știut Cuvântul Domnului, dar ale căror vieți nu au fost curate înaintea lui Dumnezeu.” “Nu te poți juca nici cu Dumnezeu și nici cu flăcările iadului”, a zis Domnul. Apoi ne-a mai spus: “Copiii mei, toată suferința și torturile pe care trebuie să le sufere un om pe pământ, nu sunt nimic în comparație cu suferințele pe care trebuie să le suporte chiar și un suflet aflat într-una dintre cele mai puțin chinuitoare zone ale iadului.” Dacă în iad este atât de groaznic pentru cei ce suferă mai puțin, cu cât mai îngrozitor trebuie să fie pentru cei care sunt în mijlocul iadului, și care odată au știut Cuvântul lui Dumnezeu, dar s-au depărtat de El. Atunci Domnul ne-a spus că ne putem juca cu focul pe pământ, dar niciodată cu focul iadului.

Am continuat să mergem prin alte locuri cu Domnul și El ne-a arătat mulți oameni diferiți. Am văzut că oamenii erau supuși la aproximativ șase feluri de torturi. Acolo existau suflete care erau torturate de demoni prin cele mai diferite metode. O altă pedeapsă teribilă care îi chinuia pe oameni era propria lor conștiință, care le spunea: “Adu-ți aminte ce ți s-a predicat. Gândește-te la ceea ce ai auzit din Cuvântul lui Dumnezeu. Nu uita cum ai râs de creștini, când ți-au spus despre iad...” Conștiința îi chinuia și viermii nu-i lăsau în pace – în timp ce focul mistuitor care-i ardea, era de mii și mii de ori mai fierbinte decât focul pe care-l știm noi pe pământ. Toate acestea reprezintă răsplata pe care diavolul o are pregătită pentru cei care umblă pe căile lui și-l urmează pe el, fie că o fac conștient sau inconștient.

Cuvântul Domnului ne spune în Noul Testament: “Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinători la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.” (Apocalipsa 21:8)

După aceea Domnul ne-a arătat un bărbat care omorâse șase oameni. Toți șase erau acum în jurul lui și-i strigau: “Este vina ta că noi toți suntem în locul ăsta! Vina ta!”. Criminalul încerca permanent să își astupe urechile pentru că nu vroia să-i mai audă; dar nu reușea, deoarece în iad toate simțurile sunt mult mai senzitive.

Toate sufletele din iad suferă de o sete acută, care nu poate fi satisfăcută sub nici o formă – așa cum ne relatează și parabola despre săracul Lazăr și bogatul nemilostiv din Luca 16:19-31. În versetul 24 aflăm că bogatul s-a rugat să primească măcar și numai o picătură de apă – el s-ar fi bucurat și de aceasta.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune în Vechiul Testament: “Pâraiele Edomului se vor preface în smoală, și pulberea lui în pucioasă; da, țara lui va fi ca smoala care arde.” (Isaia 34:9)

În acea zonă a iadului sufletele se aflau în mijlocul focului. Ele vedeau prin imagini înșelătoare râuri cristaline, care când încercau să bea din ele, se transformau în foc. Ele vedeau pomi cu fructe din care curgea apă, dar când încercau să

apuce fructele își ardeau mâinile și demonii le batjocoreau și râdeau de ele.

Apoi Dumnezeu ne-a dus într-un loc mult mai rău decât celelalte locuri pe care le văzusem deja. Acolo am văzut lacul de foc și pucioasă. Într-o parte a lui era un lac mai mic. În lacul acela mic erau milioane și milioane și milioane de suflete, care urlau și-L rugau pe Domnul să se îndure de ei. Ei ziceau cu glas tare: “Doamne, te rugăm! Scoate-ne afară de aici, măcar doar pentru un moment! Te rugăm, dă-ne posibilitatea să ieșim afară de aici!”. Domnul însă nu mai putea face nimic pentru ei, deoarece sentința fusese deja pronunțată.

Domnul ne-a permis să ne concentrăm atenția asupra unui om care avea trupul pe jumătate scufundat în lacul de foc. Isus ne-a îngăduit să putem înțelege și să știm ce gândea el. Numele bărbatului era Mark. Ne-am cutremurat când am putut auzi gândurile sale și ceea ce tocmai își spunea: **“Aș da orice să fiu în locul vostru acum! Aș da orice să mă pot întoarce pe pământ, măcar pentru un minut! Nu mi-ar păsa dacă aș fi cel mai sărac, cel mai urât, cel mai bolnav sau cel mai nefericit om din lume. Aș da orice numai să mă pot întoarce înapoi! Să fiu numai un minut pe pământ!”**

Domnul Isus mă ținea de mână și a răspuns gândurilor lui Mark: **“Mark, de ce vrei tu să te întorci măcar pentru un minut înapoi pe pământ?”**

Plângând și cu vocea îndurerată i-a spus lui Isus: “Doamne! Aș da orice să mă întorc pe pământ pentru un singur motiv – CA SĂ MĂ POCĂIESC¹ ȘI SĂ FIU SALVAT!”

Când Domnul a auzit cele spuse de Mark, am văzut sângele cum curgea din rănilor lui Isus, și lacrimile I-au umplut ochii când I-a spus: “Mark, pentru tine este deja prea târziu! Așternut de viermi vei avea, și viermii te vor acoperi.” (Isaia 14:11) Când Domnul i-a spus aceste cuvinte, el s-a scufundat în lacul de foc pentru totdeauna. Este jalnic să vezi că aceste suflete nu mai au veșnic nici o speranță. Numai noi, cei de pe pământ avem șansa să ne pocăim, să fim salvați și să mergem în rai cu Domnul Isus Hristos.

Acum o las pe sora mea să continue această mărturisire despre vizita noastră în iad. Vă mulțumesc.

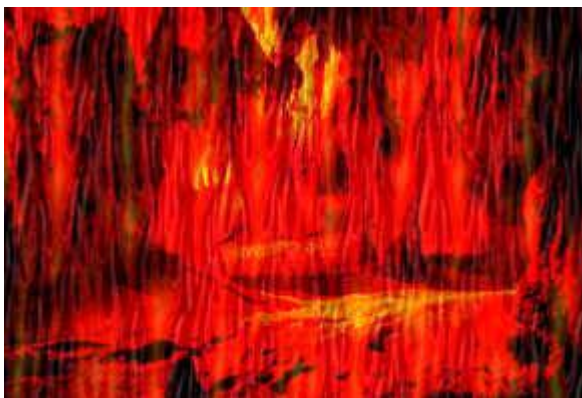
A doua mărturisire – Lupe

Dumnezeu să vă binecuvânteze frații mei iubiți. Să citim Cuvântul Domnului din Psalmul 17:9:

¹ O persoană se pocăiește atunci când realizează și admite cu adevărat că este păcătoasă, regretă că a comis toate genurile de păcate posibile, Îl roagă pe ISUS HRISTOS să-l curețe de ele prin SÂNGELE SĂU vărsat la cruce, își propune să-și schimbe modul de viață și să nu mai comită niciodată păcate, și apoi se asigură că nu le va mai comite, primindu-L pe Isus Hristos ca Domn și Stăpân asupra vieții sale, deoarece numai El poate să biruiască atât asupra ispitelor diavolului cât și ale firii pământești. Ca să aibă succes va trebui să ducă până la capăt o viață de credincios adevărat: să se roage zilnic, să citească zilnic din Biblie și să țină post săptămânal pentru a-și păstra vie legătura cu Isus Hristos.

“El a despărțit cerurile și S-a coborât în jos; nori negri erau sub picioarele Lui.”

Când Domnul mi-a întins mâna, L-am apucat și am început să ne cufundăm prin tunel. În timp ce coboram în jos, tunelul devenea tot mai întunecos, până când nu am mai putut să-mi văd cealaltă mână. Deodată am trecut pe lângă ceva negru care izburcea și făcea zgomot. Întunericul era așa de dens încât nu puteam găsi pereții tunelului. Coborârea a fost atât de rapidă, încât am simțit că sufletul mi se separă de corp.

Cu cât ne cufundam mai adânc, cu atât simțeam și mai intens un miros de putreziciune. Acesta se aseamăna cu mirosul de carne stricată și era din ce în ce mai greu de suportat. Atunci am auzit vocile a milioane și milioane de suflete. Ei strigau fără

încetare, plângeau și gemeau. Am fost așa de înspăimântată că m-am întors la Domnul și i-am spus: “Doamne, unde mă duci? Doamne, ai milă de mine! Te rog, ai milă de mine!” Domnul doar atâta mi-a spus: “Este necesar ca tu să vezi acestea, ca să poți să le spui la toți.”

Am continuat să mergem în jos prin acest tunel în formă de corn, până când am ajuns într-un loc unde era întuneric complet și nu puteai vedea nimic. Până am ajuns acolo parcă am avut o perdea pusă pe ochi, și deodată am văzut milioane și milioane de flăcări. Mai rău decât atât, am auzit multe țipete de groază, dar

nu am putut să văd pe nimeni. Îmi era foarte teamă și am zis Domnului: “O, te rog, Doamne, ai milă de mine! O, te rog, Doamne, ai milă de mine! Nu mă duce în locul acela! Iartă-mă!” În tot timpul ăsta, nu mai credeam că sunt doar un spectator în iad, ci credeam că mi-a venit ziua judecării. Plină de groază și tremurând neconținut stăteam în fața Domnului Isus căci credeam că sosise sfârșitul vieții mele.

Am continuat să mergem și ne-am apropiat din ce în ce mai mult de o flăcără care era înaintea noastră; ea era foarte mare și ardea cu o furie puternică. Încet ne-am cufundat mai adânc, apoi am văzut multe milioane de flăcări și am auzit cum milioane și milioane de suflete plângeau într-o singură voce.

Pe urmă am văzut o masă de lemn care nu putea fi arsă de foc. Pe ea părea că stau niște sticle de bere. Acestea arătau înviorătoare, dar erau pline cu foc. Și cum mă uitam eu la ele, deodată a apărut un bărbat. Aproape toată carnea de pe el era distrusă, iar ce mai rămăsese din hainele lui era ori plin de noroi, ori în flăcări. El își pierduse ochii, gura și tot părul din cauza focului. Bărbatul mă putea vedea chiar dacă nu avea ochi. Vreau să vă spun că sufletul persoanei este acela care gândește, cugetă și vede cu adevărat, și nu corpul nostru natural.

Omul și-a întins mâna subțire către Domnul și a început să plângă zicând: “Doamne, ai milă de mine! Doamne, ai milă de mine! Sunt în suferințe și ard! Te rog, ai milă de mine și ia-mă afară din locul ăsta!”. Domnul s-a uitat la el cu milă, cu regret și deodată am simțit ceva cald în mâna mea. Imediat m-am uitat și

am văzut sânge, sângele lui Isus! Sânge curgea din mâinile Domnului când privea cum omul suferea în flăcări.

Atunci bărbatul și-a întors privirea în direcția mesei și a început să meargă către sticle. A apucat una din sticle și când a ridicat-o să bea, foc și fum au țâșnit afară din ea. Atunci și-a lăsat capul pe spate și a țipat așa cum nu am auzit niciodată în viața mea pe cineva strigând. Plâsul lui era plin de durere și amărăciune, și totuși intenționa să bea și restul din sticlă. Dar sticla era plină cu acid și gâtul i-a fost distrus în întregime. Puteai să vezi cum acidul trece prin stomac și îl rănește.

Pe fruntea acestui bărbat era gravat numărul 666. Pe piept avea o placă făcută dintr-un metal care nu putea fi distrus nici de foc și nici de viermi. Niște litere erau scrise pe placă, dar noi nu le puteam înțelege. Însă Domnul, prin mila lui cea mare, ne-a dat tălmăcirea lor: “Sunt aici pentru că am fost un bețiv.” Bărbatul se ruga Domnului să-I fie milă de el, dar Cuvântul Domnului ne spune foarte clar:

(1Corinteni 6:9-10) “Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvării, nici închinătorii la idoli, nici preacurvării, nici malahii, nici sodomiții, nici hoții, nici cei lacomi, **nici bețivii**, nici defăimătorii, nici apucătorii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”

Domnul mi-a arătat ca într-un film ultimele momente din viața acestui om pe pământ. Era ca și cum aș fi văzut ultimele secunde dinaintea morții lui pe un ecran mare de televizor. Pe bărbat îl chema Luis și bea într-un bar. Acolo am văzut aceeași masă și aceleași sticle pe ea. În jurul mesei stăteau prietenii lui. (Vreau însă să vă spun că nu există decât un singur prieten cu adevărat și numele Lui este ISUS HRISTOS. El este singurul prieten cre-

dincios). Luis bea și prietenii lui erau deja beți. Prietenul lui cel mai bun a luat spontan o sticlă de pe masă, i-a spart gâtul și a început să-l înjunghie pe Luis cu ea. Când a văzut că Luis era întins pe jos și sângera, a luat-o la fugă. Cel mai trist lucru este că Luis a murit fără mântuirea prin Isus Hristos.

În mijlocul iadului și a urletelor de dureri, L-am întrebat pe Domnul: “O, Doamne, te rog, spune-mi – Omul acesta te cunoștea? Știa el de salvarea prin credința în Tine?” Domnul a răspuns îndurerat: “Da, Lupe, el M-a cunoscut și M-a acceptat ca Salvator (Mântuitor), dar nu Mi-a slujit.” Atunci am simțit o frică și mai mare. Luis plângea tare și striga: “Doamne, mă doare! Mă doare! Te rog, fie-ți milă de mine!” Apoi s-a pierdut în flăcări.

Am mers mai departe – acest loc era enorm de mare și înfiorător. Când ne-am apropiat de altă flacără, am zis către Domnul: “Doamne, nu! Te rog! Nu vreau să văd mai mult! Te implor să mă ierți! Te rog, iartă-mă! Nu mai vreau să văd toate astea!” Am închis ochii să nu mai privesc, dar nu a avut nici un efect. Cu ei închiși sau deschiși, puteam vedea totul ca mai înainte. Această flacără a scăzut încet din presiune și am putut vedea o femeie. Ea era acoperită toată cu noroi care la rândul lui era plin de viermi. Femeia mai avea doar câteva fire de păr pe cap, iar mizeria plină de viermi de pe ea arăta ca o crustă coaptă. Viermii îi mâncau din tot corpul și ea striga: “Doamne, ai milă de mine! Doamne, ai milă de mine și iartă-mă! Uită-te la mine! Mă doare rău! Ai milă de mine! Îndepărtează viermii ăștia! Nu mă lăsa în suferințele astea, mă doare așa de tare!” Domnul se uita la ea îndurerat dar nu putea face nimic. Ținându-L pe Domnul de mână puteam simți durerea și amărăciunea din inima Lui pentru toate sufletele pierdute care vor arde veșnic în focul iadului.

Această femeie nu mai avea ochi, nici buze, dar totuși putea să vadă și să simtă; toate acele dureri le simțea chiar mai puternic. În mână avea o sticlă plină cu acid, dar ea credea că era parfum. Puteam să văd că era acid, și de fiecare dată când se stropea, o ardea. Cu toate acestea continua să-și aplice acid pe tot corpul și spunea că este un parfum scump. De asemenea credea că poartă un lanț scump în jurul gâtului, dar eu nu vedeam decât șerpi încolăciți. Și mai credea că poartă brățări foarte scumpe, dar în realitate erau viermi în jur de 31 cm lungime care săpau furioși în oasele ei. Femeia zicea că numai bijuteriile îi mai rămăseseră, însă eu vedeam că trupul îi era acoperit tot de scorpioni și viermi. Ea purta o placă așa cum au toți oamenii din iad. Pe placă scria: “Sunt aici din cauza furtului!”

Această femeie nu avea remușcări pentru păcatele comise. Domnul a întrebat-o: “**Magdalena, de ce ești tu în locul ăsta?**” Ea a răspuns: “Nu m-a deranjat să fur de la alții! Singurele lucruri care m-au interesat, au fost bijuteriile mele și cum să am cât mai multe parfumuri scumpe. Nu mi-a păsat de la cine furam, important era să arăt bine!”

Țineam mâna Lui Isus strânsă, în timp ce mă uitam cum viermii își săpau găuri prin corpul ei. Magdalena s-a întors ca să privească în altă parte. L-am întrebat pe Domnul iarăși: “Doamne, această persoană Te-a cunoscut?” Și Domnul a răspuns: “**Da, ea M-a știut.**” Magdalena a început să privească peste tot și a spus: “Doamne, unde este femeia care mi-a vorbit despre Tine? Unde este ea? Sunt aici în iad de 15 ani.” Oamenii din iad au o memorie intactă. Magdalena continua să întrebe: “Unde este acea femeie? Nu o pot vedea!” Eram conștientă că nu putea să-și întoarcă corpul pentru că era înțepenită. Ea încerca să se întoarcă și să privească în celelalte flăcări, ca să o găsească cu privirea pe femeia care îi vorbise despre Dumnezeu. Dar Domnul i-a răspuns:

“Nu! Nu, Magdalena, ea nu este aici! Femeia care ți-a vorbit despre Mine este împreună cu Mine în Împărăția Cerului!”

Când a auzit aceasta, s-a aruncat singură în flacăra care o ardea acum și mai tare. Pe placa de metal era scrisă condamnarea ei – “hoată”.

Doresc să citesc împreună cu voi Cuvântul Domnului din Vechiul Testament: “Și atunci în loc de miros plăcut va fi putoare; în loc de brâu, o funie; în loc de păr încrețit, un cap pleșuv; în loc de mantie largă, un sac strâmt; un semn de înfierare, în loc de frumusețe.” (Isaia 3:24)

Mergând cu Domnul mai încolo, am văzut în depărtare o coloană mare care era plină cu viermi. În jurul coloanei erau topogane făcute din metal roșu fierbinte. Deasupra acesteia era un panou mare și luminat care se putea vedea peste tot. Pe acest panou scria: “Bun venit, tuturor mincinoșilor și bârfitorilor!” La capătul topoganului era un lac mic care fierbea cu pucioasă. Apoi am văzut o persoană dezbrăcată în pielea goală venind în jos pe topogan. În timp ce cobora pe topogan, pielea i se jupuia și rămânea lipită de topogan. Iar când a aterizat în lacul cu pucioasă, limba i s-a umflat așa de rău încât a explodat iar în locul ei au apărut viermi. În felul acesta de-abia începeau durerile. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune:

(Psalm 73:18-19) “Da, Tu-i pui în locuri alunecoase, și-i arunci în prăpăd. Cum sunt nimiciți într-o clipă! Sunt pierduți, prăpădiți printr-un sfârșit năpraznic.”

După ce am văzut toate acestea, am fost aduși afară din iad. Vreau să vă spun tuturor că raiul și iadul sunt chiar mai reale decât această lume naturală pe care o știm noi. Dar, aici în

această lume trebuie să ne decidem, în ce direcție vrem să mergem – să ne petrecem veșnicia cu Isus sau să ardem în iad. Numai aici poți decide direcția în care vei merge. Să-ți petreci veșnicia cu Isus, sau să arzi veșnic în iad. Domnul ne-a spus repetat: **“Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.”** (Evrei 12:14) De aceea vă spun și eu același lucru acum: **“Fără sfințenie nu puteți să-L vedeți pe Domnul!”**

Dumnezeu să vă ajute.

A treia mărturisire – Sandra

Să mergem la Cuvântul Domnului în Noul Testament:

(Matei 10:28) **“Nu vă temeți de cei careucid trupul, dar cere nu pot ucid sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Celce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.”**

Când un om ajunge în iad, el dobândește un corp al morții. Domnul Isus m-a luat de mână și am început să ne coborâm în jos printr-un tunel întunecos care ducea către mijlocul pământului. Imediat am ajuns într-un loc cu multe uși. Una dintre uși s-a deschis și Domnul și cu mine am intrat înăuntru. Mi-a fost frică să las mâna Domnului pentru că am știut că dacă Îl lăsam mâna, urma să rămân acolo pentru totdeauna. Odată intrați pe ușă am văzut un zid enorm. Pe zidul acela erau agățati mii de oameni cu cârlige de cap, încătușați de mâini și legați cu lanțuri de zid. De asemenea am mai văzut peste tot mii și mii de oameni care stăteau în mijlocul flăcărilor.

Ne-am apropiat de o flacăra care a început să scadă din intensitate. În interiorul ei am văzut o persoană. Când a început să vorbească mi-am dat seama că era un bărbat. Acest bărbat era îmbrăcat în haine preoțești, dar ele erau murdare și rupte în bucăți. Viermii intrau și ieșeau de peste tot din corpul său. Arăta carbonizat și ars din cauza focului. Ochii erau smulși afară din cap, iar carnea de pe el se topea și cădea jos pe

pământ. Dar după ce toată carnea îi cădea jos, creștea alta la loc și tot procesul acesta începea din nou.

Când bărbatul L-a văzut pe Isus a spus: “Doamne, ai milă de mine! Ai milă de mine! Te rog, scoate-mă afară de aici, lasă-mă numai un moment afară! Numai un minut!” Pe pieptul bărbatului era o placă de metal pe care scria: “Sunt aici pentru furt!” Când Isus s-a apropiat de el, L-a întrebat: “**Cum te cheamă?**” El i-a răspuns: “Andrei! Numele meu este Andrei, Doamne!” Domnul L-a întrebat: “**De cât timp ești aici?**” Andrei i-a răspuns: “Sunt aici de foarte mult timp, Doamne!” Omul a început apoi să povestească. El a spus că a fost responsabil de strângerea zeciuiei (a zecea parte din veniturile proprii, dăruită Bisericii) și repartizarea banilor printre săracii din biserica sa catolică. Cu toate acestea, omul mai degrabă furase banii care trebuiau împărțiți săracilor. Domnul L-a întrebat cu o privire plină de milă: “**Andrei, ai auzit vreodată Biblia/Evanghelia?**” Andrei i-a răspuns: “Da, Doamne! Acolo era o femeie creștină care venea la biserică și predica Evanghelia, dar n-am vrut s-o accept! Nu am vrut să cred, dar acum cred! Acum cred că este adevărată.

Doamne, te rog, scoate-mă afară de aici, măcar pentru un moment!”

Și cum vorbea, viermii mișcau și se târau prin orbitele goale ale ochilor, ieșeau afară prin urechi și intrau înapoi prin gură. El încerca să-i tragă afară cu mâinile, dar era imposibil. Omul striga groaznic și continua să-și ceară iertare în fața Domnului, și-L ruga pe Isus într-una să-l scoată afară din locul ăla. În același timp îl torturau demoni, înfigându-și sulitele în el. Demonii arătau ca niște păpuși de jucărie existente pe pământ. Acestea se numesc Jordanos sau Trolls.

Am văzut aceste papuși în iad, dar aici nu mai erau păpuși, ci erau pline de viață și diabolice. Demonii după care au fost create păpușile erau de aproximativ 105 cm înălțime și aveau dinți foarte ascuțiți. Din gură le curgea sânge iar ochii le erau complet roșii. Ele îl înjunghiau pe Andrei cu toată puterea, așa cum făceau și ceilalți demoni din partea asta a iadului. Când am văzut ce se întâmplă, L-am întrebat pe Domnul: “Doamne, cum este posibil ca o păpușă de pe pământ să arate exact ca demonul acela?” Domnul mi-a spus că acelea erau spiritele tristeții.

Mergând mai departe am văzut că peste tot sufereau mii și mii de oameni în chinuri groaznice. De fiecare dată când sufletele ÎL vedeau pe Domnul, întindeau mâinile lor subțiri să-L ajungă. Am observat că o femeie a început să strige, când L-a văzut pe Isus. Ea striga: “Doamne, ai milă de mine! Scoate-mă afară din locul ăsta!” Ea suferea mult și ridica mâna în sus către Domnul, rugându-L să o scoată afară măcar pentru o secundă. Femeia era în pielea goală și plină de mizerie pe tot corpul. Tot părul ei era murdar, iar viermii se târau pe ea în sus și în jos. Ea încerca să-i dea jos cu mâinile, dar cu fiecare încercare, viermii doar se în-

mulțeau și mai mult. Aceștia erau în jur de 15-20 centimetri lungime.

Cuvântul Domnului ne spune: “Dacă mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decât să ai două mâini, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge, **unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.**” (Marcu 9:43-44)

Era așa groaznic s-o vezi, s-o auzi cum plânge și să vezi cum viermii mâncau din carnea ei cu lăcomie. O placă de metal care nu putea fi distrusă de foc era pe pieptul femeii. Pe placă scria: “Sunt aici din cauza curviei!”. Conform cu păcatul ei, femeia era forțată să păcătuiască cu un șarpe gros și dezgustător. Șarpele avea pe tot corpul său niște țepi lungi de circa 15-20 cm lungime. Șarpele o penetra prin organul ei intim și pătrundea în trupul ei până la gât. Când șarpele intrat în ea, femeia urla de durere.

Ea ÎL ruga pe Domnul și mai insistent să o scoată afară de acolo: “Doamne, sunt aici pentru curvie! Au trecut numai șapte ani de când am murit de sida! Am avut șase iubiți și sunt aici pentru curvie!” În iad era obligată să-și repete într-una păcatele. Ea nu avea odihnă nici ziua și nici noaptea, ci suferea neâncetat în același mod. Femeia încerca să-și întindă mâna către Domnul, dar Domnul i-a spus: “**Bianca, pentru tine este prea târziu! Așternut de viermi vei avea, și viermii te vor acoperi.**” (Isaia 14:11) Când Domnul i-a spus aceste cuvinte, o pătură de foc a acoperit-o și nu am mai văzut-o.

Am continuat să mergem mai departe și am văzut mii și mii de oameni. Tineri, adulți și bătrâni sufereau în chinuri mari. Am ajuns într-un loc care se asemena cu un bazin de înot, dar acesta era plin cu foc. Înăuntru erau mii și mii de bărbați și femei.

Fiecare avea pe piept o placă de metal pe care scria: “Suntem aici pentru că nu am dat zeciuiala (a zecea parte din venituri).” După ce am citit aceste cuvinte, L-am întrebat pe Domnul: “Doamne, cum este posibil ca oamenii aceștia să fie aici din acest motiv?” Domnul mi-a răspuns: ”Da, pentru că acești oameni au crezut că zeciuiala și jertfele nu sunt importante, pe când Cuvântul Meu poruncește asta!”

(Maleahi 3:8-9) “Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?” Dar voi întrebați: ‘Cu ce Te-am înșelat?’ Cu zecuielile și darurile de mâncare. Sunteți blestemați, câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!”

Domnul mi-a spus că atunci când oamenii refuză să dea zeciuiala, împiedică lucrarea Domnului și Evanghelia nu se predică. Oamenii din focul ăsta sufereau de o mie de ori mai rău decât ceilalți, pentru că ei au știut Cuvântul Domnului și nu I s-au supus.

Mergând mai departe, Domnul mi-a arătat un bărbat. L-am putut vedea de la mijloc până la cap și am primit o viziune despre cum a murit. Numele bărbatului era Rogelio. În timp ce era în mașină, cineva s-a apropiat de el, i-a predicat Evanghelia și i-a dat o Biblie. Dar Rogelio a refuzat să țină seama de avertismentul pe care îl primise și a continuat să meargă mai departe, fără să știe că doar în câteva minute urma să aibă un accident mortal. Mașina sa a căzut într-o prăpastie iar el a murit la scurt timp după accident. În momentul prăbușirii, Biblia s-a deschis la

Apocalipsa 21:8, unde scrie: “Dar cât despre fricoși, **necredincioși**, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinători la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.” După ce Rogelio a citit acest vers, a murit și a ajuns în iad.

El era acolo numai de o lună și încă mai avea niște carne rămasă pe față. Cu toate acestea el suferea la fel ca ceilalți din iad. La început bărbatul nu a știut de ce era în iad. Eu cred că atunci când acel creștin s-a apropiat de mașina lui, i-a oferit singura și ultima lui șansă de a-L accepta pe Domnul. Așa cum și mulți alții au avut o ocazie asemănătoare să-L primească pe Isus în viața lor.

Astăzi te invit să-ți deschizi inima pentru Isus – El singur este “**calea, adevărul și viața**” (Ioan 14:6). Numai prin El putem fi salvați în Împărăția Cerului (Faptele Apostolilor 4:12). Domnul ne cheamă să-L urmăm în modul Său de viață sfânt și spre slava Sa.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

A patra mărturisire

Dumnezeu să vă binecuvânteze, fraților. În timp ce eu stăteam pe o stâncă și vedeam un înger în spatele meu, Domnul a venit la mine și m-a luat de mână. Apoi am început să coborâm prin tunel cu o viteză uluitoare. Când m-am uitat repede în jurul meu, am constatat că îngerul dispăruse – și atunci mi s-a făcut frică. L-am întrebat pe Domnul: “Doamne unde este îngerul? De ce nu

mai este cu noi?” Domnul a răspuns: “El nu poate să meargă acolo unde mergem noi!”

Am continuat să ne cufundăm și deodată ne-am oprit, așa cum se oprește un lift. Aici am văzut mai multe tunele iar noi am intrat în acela despre care a vorbit și sora mea, Sandra, mai înainte. Pe pereții tunelului erau oameni agățați cu cârlige de cap și legați de mâini cu lanțuri. Zidul de care erau agățați oamenii părea să nu aibă sfârșit. Milioane de oameni erau agățați acolo iar viermii erau peste tot pe trupurile lor. Am privit înainte și am văzut că acolo mai era un zid absolut identic cu celălalt. Atunci I-am zis Domnului: “Doamne, în locul ăsta sunt atât de mulți oameni!” Domnul mi-a zis: “Locuința morților și adâncul nu se pot sătura.” (Proverbe 27:20)

Am plecat de acolo și am ajuns într-un loc pe care l-am numit “Valea Cazanelor”. Când ne-am apropiat de cazane am văzut că ele erau pline cu noroi fierbinte. Prima persoană pe care am văzut-o într-un astfel de cazan era o femeie. Corpul ei se cufunda și se ridica la suprafață împreună cu noroiul fierbinte. Dar, în momentul în care Domnul s-a uitat la ea, femeia s-a oprit și a rămas cufundată până la talie în nămolul fierbinte. Atunci Domnul a întrebat-o: “Femeie, cum te numești?” Ea a răspuns: “Numele meu este Rubiella!”

Părul femeii era plin cu noroi fierbinte și carnea îi atârna de oasele care arătau negre și arse din cauza focului. Viermii îi in-

trau prin găurile ochilor, ieșeau afară prin gură, apoi intrau în nas și ieșeau afară prin urechi. Dacă viermii nu puteau să pătrundă într-o zonă, pur și simplu își făceau alte găuri prin corp, provocându-i dureri de nedescris.

Ea striga: “Doamne, te rog! Scoate-mă din locul acesta! Ai milă de mine! Nu mai suport! Fă, te rog, să înceteze! Nu mai pot suporta! Te rog, îndură-Te de mine!” Domnul a întrebat-o de ce era acolo. Ea a spus că era acolo din cauza mândriei – același cuvânt era scris și pe placa de metal care o avea în piept. În mână avea o sticlă care părea normală, dar femeia credea că este o sticlă foarte scumpă de parfum. Rubiella a luat sticla care era plină cu acid și a început să-și stropească corpul. Acolo unde stropea, carenea i se topea și aceasta îi cauza dureri mari.

Atunci ea a început să strige la Domnul: “Doamne, te rog, ai milă de mine! Nu mai suport! Scoate-mă, te rog, afară de aici, măcar și numai pentru o secundă!” Nu vreau să spun că este păcat să folosești parfum, dar Domnul ne-a spus că femeia era acolo din cauza parfumului, după cum ne spune Cuvântul Său: **“Să nu ai alți Dumnezei afară de Mine.”** (Deuteronomul 5:7) Ea era acolo deoarece frumusețea ei, parfumurile și mândria, ocupaseră primul loc în viața ei. Însă, Domnul Isus este Regele Regilor și Domnul Domnilor! El vrea și ar trebui să fie pe primul loc în viața unui om.

Din această cauză era femeia acolo. Domnul s-a uitat la ea cu o tristețe profundă și i-a spus: **“Rubiella, pentru tine este deja prea târziu! Așternut de viermi vei avea, și viermii te vor acoperi.”** (Isaia 14:11) Când Domnul i-a spus aceste cuvinte, o pătură de foc a acoperit-o în întregime. În timp ce focul îi înghițea trupul, ea suferea niște dureri îngrozitoare.

Pornind mai departe am ajuns într-un loc unde erau niște porți uriașe, și care se afla la distanță mare de locurile anterioare. Când ne-am apropiat de porți, ele s-au deschis pentru noi ca de la sine. Într-o parte de ele am văzut o peșteră uriașă. Când m-am uitat mai îndeaproape, am observat diferite lumini colorate care se mișcau asemenea unui nor de fum. Deodată am auzit muzică – salsa, ballenato, rock și alte feluri de muzică modernă actuală pe care o putem auzi la radio. Domnul a făcut o mișcare din mână și într-o clipă am văzut milioane și milioane de oameni tineri legați de mâini cu lanțurile de care erau atârnați. Ei săreau ca sălbaticii deasupra focului.

Atunci Domnul s-a uitat la noi și a spus: **“Priviți! Aceasta este răsplata pentru dansatori!”**

Ei trebuiau să sară ca niște nebuni în sus și în jos după ritmul muzicii. Dacă cânta salsa, ei trebuiau să sară corespunzător ritmului acela, dacă cânta alt fel de muzică trebuiau să sară ca niște sălbatici în ritmul corespunzător. Ei nu aveau voie niciodată să se oprească. Dar, și mai groaznic era faptul că în pantofii lor erau niște spini lungi de 15 cm. De fiecare dată când ei săreau, spinii le perforau tălpile picioarelor, aceasta repetându-se la infinit. Când cineva încerca să se oprească, demonii veneau imediat și îi străpungeau cu sulițe, îi blestemau și le spuneau: “Slăviți-l pe el! Aceasta este împărăția voastră acum! Lăudați-l pe satana! Lăudați-l pe el! Nu aveți voie să vă opriți! Slăviți-l pe el! Slăviți-l pe el! Voi trebuie să-l slăviți! Voi trebuie să-l slăviți! Voi trebuie să săriți! Voi trebuie să dansați! Nu aveți voie să vă opriți nici măcar o singură secundă!” Era groaznic să constatăm că printre ei erau și mulți oameni care fuseseră creștini și care-L cunoscuseră pe Domnul, dar care în momentul morții lor, se aflaseră în cluburi de noapte.

Poate că vei întreba acum: “Unde stă scris în Biblie, că este greșit să dansezi?”

În Iacov 4:4 scrie: “Suflete prea curvare! Nu știți că prietenia lumii este vrășmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrășmaș cu Dumnezeu.”

Apoi citim în 1 Ioan 2:15-17: “Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea cu poftele ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac.”

Meditează la aceasta, lumea va trece, totul va pieri, dar acela care face voia lui Dumnezeu, rămâne în veci.

Prieteni și frați, după ce am plecat din locul acela, am văzut ceva asemănător cu niște poduri care împărțeau iadul în secțiuni diferite de tortură. Am văzut un spirit trecând pe un astfel de pod. Acesta arăta ca o păpușă existentă pe pământ, noi numeam aceste păpuși ‘trolls’. Demonii aceștia aveau părul de culori diferite, fețele de bărbați bătrâni, însă niște corpuri de bărbați tineri fără organe sexuale. Din ochii lor mari țâșnea ură. Domnul ne-a explicat că acestea erau spirite ale pierzării. Spiritul de pe pod avea o suliță în mână și mergea așa de țăntoș de parcă ar fi fost o regină sau un fotomodel pe podium.

Și cum mergea el așa pe pod, îi străpungea pe oamenii de dedesubt cu sulița. El îi blestema și le zicea: “Îți amintești de ziua în care erai în fața unei biserici și nu vroiai să intri în ea? Îți amintești de ziua în care auzai o predică pe care însă nu vroiai să o auzi? Îți amintești de ziua în care ți s-a dat un tractat creștin și pe care l-ai aruncat apoi?” Sufletele pierdute încercau să-și

astupe regiunile din cap unde odată le fuseseră urechile. Ele îi răspundeau demonului în unanimitate: “Taci! Taci! Nu mai zice! Nu vreau să mai știu nimic de asta, taci!” Însă demonul se bucură că putea să le cauzeze suferințe sufletelor astfel.

Am mers mai departe cu Domnul. Privind la o mulțime uriașă de oameni care se afla jos în suferințe teribile, am observat că un bărbat striga mai tare decât toți ceilalți. El spunea: “Tată, tată, ai milă de mine!” Domnul mai întâi nu s-a oprit să se uite la el, dar când a auzit cuvântul “Tată”, S-a cutremurat și S-a întors spre el. Isus S-a uitat la el și i-a zis: “Tată? Tu Mă numești pe Mine ‘Tată’? Nu, Eu nu sunt Tatăl tău iar tu nu ești fiul Meu. Dacă ai fi fost fiul Meu, atunci te aflai cu Mine în Împărăția Cerului. Tu ești un fiu al acestui tată – al diavolului.” Pe loc o pătură de foc s-a ridicat în sus și l-a acoperit în totalitate.

Apoi Domnul ne-a spus povestea vieții lui. Bărbatul striga ‘Tată’ deoarece cândva L-a cunoscut pe Domnul. El obișnuise să meargă des la biserică și să asculte Cuvântul lui Dumnezeu – ba chiar primise și multe îndrumări din partea Domnului. La auzul acestora, L-am întrebat pe Domnul: “Atunci ce s-a întâmplat cu el? De ce este el aici?”

Domnul a răspuns: “El a trăit o viață dublă – acasă trăia într-un fel iar în biserică în altul. În inima lui el își zicea: ‘Nu este nimeni care să trăiască așa de aproape de mine, nici pastroul nici vreun alt frate – așa că pot să trăiesc și să fac ce vreau eu.’ Însă el

a uitat că ochii Domnului văd toate căile noastre și că nimeni nu poate să-L mintă pe Domnul sau să ascundă ceva de El.”

Cuvântul Domnului ne spune prin Biblie: “Nu vă înșelați: ‘Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.’ Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea pământească **putrezirea**; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul **viața veșnică**.” (Galateni 6:7)

Bărbatul acesta suferea de o mie de ori mai rău decât ceilalți și avea o condamnare dublă la pierzare: una pentru păcatele lui și alta pentru că a crezut că poate să-L înșele pe Domnul.

În ziua de astăzi oamenii încearcă să facă o listă de clasificare a păcatelor în funcție de gravitatea pe care le-o atribuie ei lor. În conformitate cu aceasta ei cred că homosexualii, hoții și criminalii sunt păcătoși mai mari decât mincinoșii sau bârfitorii. Dar în ochii lui Dumnezeu toate păcatele sunt la fel de grele și merită aceeași răsplată.

Biblia ne spune în Noul Testament: “Fiindcă plata păcatului este **moartea**: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este **viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru**.” (Romani 6:23)

Iar în Vechiul Testament ne scrie: “Sufletul care păcătuiește, acela **va muri**.”

Prietene și fratele meu, te rog acum insistent să acceptați invitația lui Isus. Isus îți întinde ACUM mâna Sa plin de îndurare, dacă te căiești de toate păcatele tale. Cuvântul Domnului ne spune că acela care își mărturisește păcatele, le regretă și își schimbă calea, va primi iertare și îndurare. Este mult mai bine să-L crezi pe Domnul acum și să acționezi corespunzător, decât doar să aștepti și să afli adevărul când va fi prea târziu.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

A cincea mărturisire

Cuvântul Domnului ne spune:

(Romani 6:23) “Fiindcă plata păcatului este **moartea**: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este **viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.**”

Când ne cufundam spre iad, am experimentat durerea de a fi mort. Am fost foarte speriat și plin de groază de tot ce am văzut în locul acela. A trebuit să realizez că acolo erau foarte, foarte, foarte mulți oameni care zbierau și plângeau de durereile torturilor. Era o beznă totală, dar în prezența Domnului întunericul dispărea. Am văzut mii și mii de suflete care urlau cerșind milă și îndurare. Ei îi strigau Domnului și se rugau de El să-i scoată afară din locul acela. Am suferit și noi, mai ales văzând cât de mult Îl chinuia pe Domnul când îi vedea pe ei toți.

Mulți stigau către Domnul să-i scoată afară de acolo măcar pentru o secundă sau un minut. Atunci Domnul îi întreba: “**De ce vreți să ieșiți afară de aici?**” Ei răspundeau: “Pentru că vrem să ne pocăim! Vrem să ne căim și să fim salvați!” **Însă pentru ei era prea târziu.**

Dragi oameni care citiți și ascultați la mine acum – ASTĂZI și acum aveți ocazia să vă alegeți destinația voastră veșnică. Ori îți alegi locul veșnic oferit de salvarea prin Isus Hristos (raiul) ori te duci *automat* în locul de condamnare veșnică (iadul)!

Noi am mers mai departe și am observat că podeaua pe care mergeam era distrusă de foc – din ea țâșnea mizerie și foc. Un miros teribil de împuticiune umplea tot locul. Din cauza mirosu-

lui și țipetelor ne simțeam îngrozitor de rău și ne venea să vomităm.

Deja de la depărtare am văzut un bărbat care era băgat până la mijloc într-un cazan care ardea cu noroi. Ori de câte ori bărbatul încerca să-și scoată brațul afară, carnea de pe oase îi cădea jos în noroiul fierbinte. În interiorul scheletului său am putut vedea o ceață de culoare cenușie – și L-am întrebat pe Domnul ce era acea ceață (care se găsea în interiorul fiecărei persoane din iad). Domnul ne-a spus că era sufletul ținut ostatec în trupul păcătos, după cum ne avertizează Biblia:

(Apocalipsa 14:11) **“Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea nu au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!”**

Atunci am început să înțelegem multe lucruri pe care le ignorasem pe pământ. Cel mai important mesaj de care am devenit conștienți a fost, că viața pe care o trăim pe pământ determină locul unde ne vom petrece veșnicia.

Mergând de mână cu Domnul am realizat că în iad sunt multe locuri unde se aplică diferite grade de tortură. Am ajuns într-un loc cu multe celule în care erau chinuite sufletele. Ele erau torturate de mulți demoni diferiți ca aspect. Demonii blestemau sufletele și le ziceau: “Blestemat nenorocit, slăvește-l pe satana! Slujește-i așa cum i-ai servit și pe

pământ!”² Sufletele sufereau groaznic din cauza viermilor, iar focul asemenea acidului le ardea tot corpul lor mort.

În interiorul unei celule am văzut doi oameni cu pumnale în mâini care se înjunghiau. Unul din ei îi zberia celuilalt: “Blestemat nenorocit! Din cauza ta sunt eu aici! Tu m-ai făcut să vin aici, pentru că nu mi-ai spus adevărul și nu m-ai lăsat să-L accept pe Domnul! Din cauza ta nu L-am acceptat! De multe ori am avut ocazia și tu nu m-ai lăsat să-L accept! Din cauza asta mă aflu aici în chinuri zi și noapte!”

Prin intermediul unei viziuni Domnul ne-a arătat cum își trăiseră viața pe pământ. I-am văzut pe cei doi într-un bar. Apoi ei au avut o neînțelegere și au început să se bată. Amândoi erau deja beți. Unul a luat o sticlă spartă iar celălalt a scos un cuțit. S-au înjunghiat cu acestea reciproc până când amândoi au fost răniți mortal și apoi au murit. Cei doi erau acum osândiți să repete această scenă pe vecie. Pe lângă aceasta mai erau chinuiți și de gândul că odată cândva pe pământ fuseseră prieteni buni și se iubiseră ca doi frați.

Vreau să vă spun astăzi, că există numai un prieten adevărat, iar numele Lui este Isus din Nazaret! El este singurul prieten adevărat! El este prietenul credincios care se află lângă tine în orice clipă!

Mergând mai departe, am văzut o femeie într-o celulă – ea se rostogolea prin noroiul de pe jos. Părul ei era încurcat și murdar. În celulă cu ea mai era și un șarpe mare și gros. Acesta s-a apropiat de femeie, s-a încolăcit în jurul ei și a început să se intro-

² Isus Hristos a zis (în Matei 12:30 precum și în Luca 11:23): “Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea; și cine nu adună/strânge cu Mine, risipește.”

ducă în ea prin ceea ce odată fusese zona ei intimă. Ea a fost forțată să întrețină contacte sexuale cu șarpele. Toți bărbații și femeile care erau acolo din cauza imoralității sexuale³ erau forțați să-și repete faptele la infinit. Femeile erau forțate să practice aceasta cu astfel de șerpi ale căror corpuri erau acoperite în întregime cu niște țepi de 15 cm lungime. Ori de câte ori șarpele intra înăuntrul femeii, acesta îi distrugea corpul. Ea urla către Domnul și se ruga să-i ordone șarpelui să se oprească. Nu vroia să mai sufere în asemenea mod. “Fă-l să se oprească! Nu o să mai fac așa ceva niciodată! Te rog! Fă să înceteze!” – astfel se ruga ea stăruitor de Domnul, timp în care șarpele intra în ea, îi distrugea corpul și o lua iar de la capăt!

Din cauza urlitelor ei am încercat să ne astupăm urechile, dar și așa tot o puteam auzi. Am încercat să ne astupăm urechile și mai bine, dar nu a ajutat la nimic. Atunci I-am spus Domnului: “Te rugăm, Doamne! Nu vrem să mai vedem și să auzim asta! Te rog!” Domnul ne-a spus: “Este necesar ca voi să vedeți și să auziți aceste lucruri ca să le puteți spune și la ceilalți oameni, deoarece oamenii Mei se distrug, poporul Meu ignoră adevărata mântuire și drumul care duce spre salvare.”

Apoi am mers mai departe și am văzut un lac uriaș de foc în care erau mii și mii de oameni. Ei erau în interiorul flăcărilor și, deși demoni zburau pe deasupra flăcărilor, făceau semne din mâini și strigau după ajutor. Acești demoni se foloseau de niște sulite, ale căror vârfuri aveau forma unui ‘S’, ca să-i rănească pe oamenii din flăcări. Demonii îi blestemau și îi batjocoreau, zicându-le: „Belstemat nenorocit! Acum trebuie să te închini lui satana!

³ Imoralitatea sexuală se referă la orice relație sexuală care nu are loc doar în cadrul căsniciei încheiate în fața lui Dumnezeu și în exclusivitate cu persoana de sex opus cu care a fost încheiată căsătoria.

Laudă-l și slăvește-l așa cum ai făcut și pe pământ!⁴ Acolo erau mii și mii de oameni. Ne era așa de groază încât am simțit că dacă Isus nu ar fi fost cu noi, am fi rămas acolo pe veci. Eram îngroziți de ceea ce vedeam și simțeam.

În depărtare am văzut un om care stătea în picioare și suferea teribil. Deasupra lui zburau doi demoni care-l torturau. Ei își băgau sulitele așa de adânc în corpul bărbatului, încât îi scoteau coastele afară cu ele. Aceasta le dădea o satisfacție enormă. Domnul mi-a spus că omul mai era chinuit și de grijile pe care și le făcea din cauza familiei pe care o lăsase pe pământ. Bineînțeles că el nu vroia ca și familia lui să ajungă în același loc de suferință. El își făcea reproșuri că nu le spusese de mântuirea prin Isus Hristos. Îl chinuia deoarece își amintea că familia lui auzise odată Evanghelia și avusese atunci ocazia să se pocăiască. El fusese o persoană importantă pentru familia lui, iar aceasta ar fi ascultat de el, dacă el ar fi reacționat atunci în mod corect la evanghelizare; însă el a hotărât atunci să ignore Evanghelia iar acum își făcea în mod justificabil griji pentru soția și fiii lui. Chinul său exterior mergea și mai departe, deoarece demonii îi tăiau brațul și-l făceau să cadă în mocirla înflăcărată. Apoi din cauza durerilor provocate de noroiul fierbinte el se zvârcolea ca un vierme dintr-o parte într-alta. Din cauza temperaturii extrem de mari, îi cădea carnea de pe oase și apoi se mișca ca un șarpe încercând să iasă afară de acolo. Dar de fiecare dată când încerca să plece, demonii îl trăgeau înapoi și se cufunda tot mai adânc în noroi.

⁴ Ignorându-L pe Isus Hristos pe pământ, oamenii fac voia satanei; de cele mai multe ori însă ei nici nu-și dau seama ce fac. Iar când cineva îi atenționează asupra acestei relități, ei, de cele mai multe ori, nici nu vor să îl creadă. Și așa ajung în iad.

Pe urmă am văzut o mulțime mare de demoni adunați într-un loc și ceva mi-a atras atenția. Am observat că unui demon îi lipsea o aripă. Atunci L-am întrebat pe Domnul: “Doamne, de ce-i lipsește demonului o aripă?” Domnul a răspuns: “**Demonul acea a fost trimis cu o misiune pe pământ, pe care însă nu a îndeplinit-o, și astfel a fost trimis de slujitorii lui Dumnezeu înapoi în iad. Pe urmă a venit satana la el și l-a pedepsit tăindu-i o aripă.**” Atunci am înțeles că noi creștinii avem putere și autoritate în numele lui Isus să scoatem demonii satanei și să-i izgonim.

Drag prieten care citești și ascultați aceste cuvinte acum. Această mărturie are menirea nu să te condamne, ci să te salveze. Ea vrea ca tu să te analizezi și să poți vedea în ce stare este inima ta înaintea Domnului. Și ca tu să poți să-ți schimbi atitudinea și comportamentul pentru a fi salvat și nu pentru a fi condamnat. Chiar acum, deschide-ți inima înaintea Domnului și mărturisește-ți păcatele, astfel încât dacă Domnul vine în acest moment, tu să poți pleca cu El de pe pământ, și să nu să mergi în locul acela de suferință unde este plânsul și scrâșnirea dinților. Căci acolo vei înțelege, de ce Isus a plătit un preț așa de mare pe crucea de pe Golgota.

În iad am văzut mulți oameni care nu înțelegeau de ce erau acolo. Viețile lor fuseseră atât de pline de activități, pe care nu le consideraseră a fi păcătoase. Dragă prietene, cercetează-te! Să nu crezi că minciuna, hoția sau îngâmfarea nu sunt acțiuni rele! Toate acestea sunt păcate în ochii Domnului. Dragi frați, întoarceți-vă pe calea sfințeniei și nu mai faceți aceste lucruri! Vă transmit acest mesaj ca să renunțați să mai păcătuiți și astfel să puteți să vă uitați la fața Domnului.

Dumnezeu să te ajute.

A șasea mărturisire

(Psalmul 62:12) “A ta, Doamne, este și bunătatea, căci Tu răsplătești fiecăruia după faptele lui.”

Domnul ne-a vizitat în dimineața aceea în camera unde ne aflam, iar apoi ne-a luat de mână și am început să mergem în jos. Inima îmi era atât de înspăimântată încât nu pot să vă descriu.

Tot ce știam era că nu puteam să dau drumul mâinii Salvatorului meu. Simțeam că Isus era viața și lumina mea, toată speranța mea era în El – altfel aș fi rămas acolo. Niciodată nu m-am gândit că voi merge vreodată acolo. Nici nu crezusem că un astfel de loc ar exista. Chiar creștin fiind, am crezut întotdeauna că iadul era purgatoriul⁵, însă Dumnezeu mi-a arătat realitatea iadului.

Când am ajuns în iad am simțit că locul acela se cutremura. Atunci toți demonii au fugit în ascunzișuri, deoarece nici unul dintre ei nu putea suporta prezența Domnului. Am auzit cum sufletele captive strigau și mai tare, căci știau că Isus din Nazaret era acum acolo. Toți știau că există numai o persoană care ar putea să-i scoată afară de acolo. Ei încă aveau această speranță, chiar dacă era una falsă.

⁵ **Purgatoriu** este o invenție a bisericii romano-catolice. Aceasta pretinde opusul la ceea ce ne spune Dumnezeu în Biblie, și anume că omul neîmpăcat cu Dumnezeu prin sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ar mai avea după moarte o șansă să intre în rai. Condiția ar fi ca acesta să-și petreacă un timp arzând în Purgatoriu pentru a fi purificat de păcate, ca apoi să aibă acces la rai. Minciună!

Mergând mână în mână cu Isus, am ajuns în partea rezervată curvarilor. Isus s-a întors să privescă o femeie care era acoperită complet de foc. Când Isus s-a uitat la ea, femeia a început să iasă încet afară din foc, deși suferințele ei nu încetau deloc prin aceasta. Am putut observa că era dezbrăcată toată și am început să ne uităm la trăsăturile ei fizice. Corpul ei era murdar tot și puțea. Părul îi era încurcat tot iar un noroi galben-verzui o acoperea. Femeia nu mai avea ochi și buzele îi erau făcute bucăți. Ea nu mai avea urechi, ci numai găurile lor. Cu mâinile ei, care nu mai erau compuse decât din niște oase arse și carbonizate, încerca să-și aducă iar la față, carnea care îi tot cădea jos de pe ea. Însă aceeași cauză dureri și mai mari. Atunci femeia s-a scuturat și a început să zbiere și mai mult; urletele ei nu mai încetau. Ea era plină de viermi iar un șarpe era încolăcit în jurul mâinii ei. Acesta era foarte gros și avea țepi pe tot corpul. Pe trupul ei era gravat numărul 666, care este menționat în cartea Apocalipsei:

(Apocalipsa 13:16-18) “Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șase zeci și șase.”

Deasemenea, pe pieptul ei era o placă de metal făcută dintr-un material necunoscut, pe care focul nu îl putea distruge. Pe ea scria ceva într-o limbă ciudată, pe care totuși am putut să o citim. Acolo scria: “Sunt aici din cauza curviei.”

Când Isus a văzut-o, a întrebat-o: “Elena, de ce ești tu în locul acesta?” În timpul în care-I răspundea Domnului, corpul ei se

răsucea din cauza chinurilor torturilor ei. Ea a spus că era acolo din cauza curviei ei. Femeia îl ruga într-una pe Domnul să o ierte.

Apoi am văzut cum se petrecuse moartea ei. Înainte să moară făcea sex cu unul din iubiții ei, deoarece credea, că persoana cu care trăia plecase într-o excursie. Însă acesta s-a întors de la muncă și a găsit-o în pat cu altul. Atunci el s-a dus în bucătărie, a luat un cuțit mare în mână și l-a înfipt în spatele Elenei. Ea a murit și a fost adusă în iad exact așa cum și murise – complet dezbrăcată.

În iad totul se materializează, astfel că ea tot mai avea cuțitul acela mare înfipt în spatele ei, cauzându-i dureri mari. La momentul respectiv era deja de 7 ani în iad și își putea aminti de fiecare moment din viața ei, la fel ca și de moartea ei. Ea și-a amintit și că cineva cândva îi predicase despre Isus, și că El era singurul care putea să o salveze. Dar acum era prea târziu pentru ea – la fel ca și pentru toți ceilalți din iad.

Cuvântul Domnului ne vorbește multe despre curvie – și o face într-un mod care nu poate fi interpretat greșit. Curvia reprezintă o relație sexuală extraconjugală. **“Mâncărurile sunt pentru pânțele, și pânțele este pentru mâncăruri. Și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe altul. Dar trupul nu este pentru curvie: el este pentru Domnul, și Domnul este pentru trup.”** (1 Corinteni 6:13) Mai departe citim: **“Fugiți de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său.”** (1 Corinteni 6:18)

Când Isus a încetat să mai vorbească cu ea, o pătură mare de foc a acoperit-o și nu am mai văzut-o. Dar încă se mai putea auzi cum focul îi ardea carnea, la fel ca și urletele ei îngrozitoare, pe care nu le pot descrie în cuvinte.

Mergând mai departe cu Domnul, El ne-a mai arătat și următoarele categorii de oameni din iad: închinătorii la idoli, cei ce se foloseau de vrăjitorie și o practicau, desfrânații, adulterii, mincinoșii și homosexualii. Noi eram foarte îngroziți de acestea – tot ce mai vroiam, era să plecăm de acolo. Însă Isus ne-a spus că era necesar ca noi să vedem toate acestea pentru a le putea spune și celorlalți despre ele, astfel încât ei să creadă în existența iadului.

Așa că am mers mai departe cu Isus și i-am ținut mâna și mai strâns. Astfel am ajuns într-o zonă a iadului care m-a marcat foarte mult. Am văzut un bărbat de 23 de ani, care era cufundat până la șolduri în foc. Când acesta l-a văzut pe Isus, și-a întins mâinile spre El, ca să-l roage să se îndure de el. Nu puteam identifica exact ce anume îl tortura, însă am observat că numărul 666 era gravat pe el. Bărbatul mai avea și o placă de metal pe piept pe care scria: “Sunt aici deoarece sunt normal!”

Cuvântul Domnului spune: **“Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte.”** (Proverbe 14:12)

L-am întrebat pe Domnul: “Doamne, cum așa? Este posibil ca o persoană să vină aici din acest motiv?” Atunci Isus l-a întrebat: **“Andrei, de ce ești tu în locul acesta?”** El i-a răspuns: “Isuse, când am fost pe pământ am crezut că numai să omori și să furi era păcat, din această cauză nu am încercat niciodată să mă apropiu de tine!”

În Biblie scrie: **“Cei răi se întorc la locuința morților: toate neamurile care uită pe Dumnezeu.”** (Psalm 9:17)

Andrei a făcut o mare greșală clasificând păcatele – așa cum fac mulți oameni în zilele noastre. Însă Biblia este foarte clară și nu poate fi interpretată greșit când ne spune că, “**plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.**” (Romani 6:23)

Când Biblia ne vorbește despre păcat, ea nu clasifică niciodată păcatele – deoarece toate păcatele sunt în egală măsură păcate. Andrei a avut ocazia să-L cunoască și să-L primească pe Isus ca Domn, însă el nu s-a folosit de posibilitățile oferite de Dumnezeu. E posibil ca el să fi avut mii de posibilități să-L cunoască pe Isus, însă el nu a vrut – și acesta era motivul pentru care acum era aici. Atunci o pătura mare de foc i-a acoperit corpul și nu l-am mai văzut.

Am mers mai departe cu Domnul. În depărtare am văzut ceva care cădea în jos – se asemena cu niște bucăți mari dintr-un material. Când ne-am apropiat am văzut clar că acestea erau de fapt oameni care în acel moment tocmai

cădeau în iad. Oameni care tocmai muriseră pe pământ fără să-L primească pe Isus în viețile lor, tocmai soseau în iad.

Am văzut un bărbat tânăr spre care au alergat mulți demoni și au început să-i distrugă corpul. Imediat corpul bărbatului s-a umplut cu viermi. El zbiera: “Nu! Ce este asta? Terminați! Nu

vreau să fiu în locul ăsta! Opriți-vă! Acesta trebuie să fie un vis! Scoteti-mă afară din locul ăsta!” El nici măcar nu realiza că era mort și că murise fără să-L aibă pe Isus în inima sa. Demonii își băteau joc de el și-i torturau corpul în permanență. Atunci am văzut numărul 666 scris pe fruntea lui iar pe piept avea o placă de metal. Chiar dacă nu am putut citi motivul pentru care a ajuns în iad, un lucru am știut cu siguranță, și anume că nu va mai ieși de aici niciodată.

Domnul ne-a spus că după Ziua Judecării chinurile tuturor oamenilor din iad vor deveni și mai mari. Dacă ei suferă deja acum într-un mod atât de îngrozitor și înfiorător, nici nu am putut să-mi imaginez cum vor suferi de atunci încolo.

Nu am văzut nici un copil în iad. Însă am văzut mii și mii de oameni tineri, bărbați și femei de toate naționalitățile. Cu toate acestea în iad nu se ține cont de naționalitate sau clasă socială, toți sunt supuși la pedepse și chinuri. Un lucru vroiau toți, și anume o șansă să iasă fie măcar și numai pentru o secundă afară de acolo. Toți vroiau măcar și numai o picătură de apă, ca să-și răcorească limba – așa cum putem citi și despre bărbatul bogat din Biblie (Luca 16:24). **Însă toate acestea nu mai erau posibile, deoarece ei aleseseră deja unde vroiau să-și petreacă veșnicia. Ei aleseseră să și-o petreacă fără Dumnezeu. Dumnezeu nu trimete pe nimeni în iad – ci fiecare ajunge acolo în conformitate cu faptele săvârșite de el pe pamânt.** În Biblie scrie:

“Nu vă înșelați: ‘Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit.’ Ce seamănă omul, acea va și secera.

Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea lui pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viața veșnică.” (Galateni 6:7-8)

Astăzi ai marea ocazie unică să-ți schimbi destinul veșnic. Isus este încă aici pentru oricine – iar Biblia ne spune că mai este speranță pentru toți care încă mai sunt în viață pe pământ. Astăzi încă mai ești în viață pe pământ, nu-ți rata ocazia, căci s-ar putea să fie ultima.

Dumnezeu să vă ajute.

Tradus de Nicolae Ibășfălean

www.DivineRevelations.info/ROMANIAN

Vezi și: <http://www.resursecrestine.ro>